

Jeg vil meget gerne diskutere konsekvensen af det her lovforslag. Konsekvensen er, at de rammeorganisationer, som bliver stillet over for et egenfinansieringskrav, en gang årligt får mulighed for at foretage en husstandsindsamling. Og som jeg allerede har redegjort for i det svar, jeg gav tidligere til fru Karen Hækkerup, er det da klart min forventning, at i og med at den liste over organisationer, som i dag har muligheden, ikke er særlig lang, giver det også organisationerne en god mulighed for at indsamle penge til de formål, som organisationerne måtte stå for, fordi det er meget sjældent, at andre kommer ud med en raslebøsse til ens bopæl.

Kl. 18.05

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det undrer mig bare såre, at justitsministeren ikke vil ind i en dialog om konsekvenserne, for på ethvert lovforslag er der jo sådan et skema bagi, hvor der står, hvad konsekvenserne er af lovforslaget. Her står der også, som i alle andre lovforslag, noget om de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, og der skønner man fra Justitsministeriets side, at det her lovforslag vil have positive økonomiske konsekvenser for de organisationer, som driver projektaktiviteter i udviklingslandene på baggrund af en rammeaftale med Udenrigsministeriet, hvortil der så nu bliver knyttet det her egenfinansieringskrav. Så det står jo i regeringens eget lovforslag, justitsministerens eget lovforslag, at det har en positiv konsekvens.

Det, jeg forsøger at spørge til, er: Hvad nu, hvis organisationerne ikke kan indsamle de her 10 pct.? Vil det så stadig væk have en positiv økonomisk konsekvens for organisationerne? Det synes jeg strider lidt mod, hvad samtlige organisationer har været ude at sige, nemlig at de står med at problem i forhold til deres udviklingsarbejde, hvis de ikke kan indsamle de her 10 pct.

Så når det står her, må justitsministeren da også kunne svare Folketinget på det, ellers må vi jo have udviklingsministeren og justitsministeren i samråd i Retsudvalget, således at vi kan komme fuldstændig til bunds i, hvad konsekvenserne af det her lovforslag er.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov: Jeg kommer altid gerne i samråd i Retsudvalget. Jeg er der jo

ret ofte. Jeg var der vist 50 gange sidste år, så jeg kommer selvfølgelig også gerne i en god sags tjeneste endnu en gang.

Jeg vil sige, at jeg da står fuldstændig ved, hvad der er konsekvensen af det her lovforslag. Det fremgår sådan set også af lovforslaget, at der er positive økonomiske konsekvenser for de organisationer, som driver projektaktiviteter i udviklingslandene på grundlag af en rammeaftale med Udenrigsministeriet, hvortil der er knyttet krav om egenfinansiering.

Der er selvfølgelig nogle negative administrative konsekvenser for de pågældende foreninger, fordi de nu skal ud at samle penge ind, men bundlinjen er jo, at det giver organisationerne en bedre mulighed, end de har i dag, for at indsamle penge, og det har jeg ikke spor imod at diskutere her i dag. Det, jeg blot vil sige, er, at jeg ikke kan gå ind i en udviklingspolitisk diskussion, og det må der også være en eller anden form for forståelse for. Men ellers er jeg sikker på, at udviklingsministeren gerne kommer sammen med mig i Retsudvalget, så der er en mulighed for at drøfte den her sag yderligere.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring. (Fastsættelse af erstatning for tab af erhvervsevne til personer i fleksjob). Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremsat 16/11 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.